

Φθιώτιδος Συμεών: «Ο Ζακχαίος παράδειγμα αναζήτησης και μετανοίας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου και Αγίου Δημητρίου Ν. Ευρυτανίας Λαμίας ιερούργησε σήμερα, Κυριακή 27 Ιανουαρίου 2025 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμα του ο Σεβασμιώτατος χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Σήμερα η Αγία μας Εκκλησία και η αγάπη του Θεού, φέρνει μπροστά μας ένα πρόσωπο από την ιστορία του Χριστού, από την επίγειο παρουσία Του Ιησού Χριστού. Ένα πρόσωπο, το οποίο συνάντησε ο Χριστός και του οποίου η ζωή, άλλαξε, άλλαξε ριζικά, του οποίου η ζωή μεταμορφώθηκε και αυτή η μεταμόρφωση του Ζακχαίου αποτελεί μία έμπνευση για την δική μας

μεταμόρφωση, για την μεταμόρφωση όλου του κόσμου.

Εισέρχεται ο Χριστός στην Ιεριχώ, όπου πλήθος λαού τον υποδέχεται και τον αναμένει. Και ένας άνθρωπος, ο οποίος ήταν γνωστό ότι ήταν αμαρτωλός, ένας άνθρωπος ο οποίος στα μάτια του κόσμου ήταν ανεπιθύμητος, ήταν εχθρικός, ο οποίος στα μάτια του κόσμου ήταν ταυτισμένος με την σκληροκαρδία, με την αδικία, με την εκμετάλλευση, καθώς ήταν αρχιτελώνης, είναι λογικό ένας τέτοιος άνθρωπος να μην είχε ευαισθησίες, να μην είχε διαλλακτικότητα, παρά να εμφανίζεται με ένα πρόσωπο σκληρό και απρόσιτο μέσα στον κόσμο.

Αυτός ο άνθρωπος συγχρόνως ήταν μικρός στην ηλικία,

«ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν» δηλαδή στο ύψος ήταν κοντός. Μέσα του όμως, παρά αυτή την εικόνα την οποία εμφάνιζε, παρά αυτόν τον τρόπο ζωής, τον οποίο είχε ακολουθήσει, όπως φαίνεται, δεν ήταν αυτό, το οποίο τον εξέφραζε. Όπως φαίνεται η προσωπικότητά του δεν αναζητούσε κάτι τέτοιο, αλλά μάλλον κάτι άλλο έψαχνε.

Όπως φαίνεται η συνείδησή του ήταν ζωντανή μέσα του. Ο νόμος της καρδιάς του, ο νόμος της ηθικής δεν είχε σβήσει μέσα από τα σπλάχνα του και αναζητούσε να γνωρίσει την πραγματική και αληθινή ζωή. Ζητούσε αποκατάσταση, ζητούσε αλλαγή. Δεν του άρεσε ο εαυτός του. Δεν του άρεσε ο τρόπος με τον οποίο ζούσε.

Μπορεί ενδεχομένως ο τρόπος με τον οποίο ζούσε να του είχε αποφέρει μερικά υλικά αγαθά, μπορεί ενδεχομένως να είχε αποκτήσει σπίτια και περιουσία, μπορεί ενδεχομένως στα μάτια του κόσμου να φαινόταν ισχυρός και δυνατός, αλλά όπως φαίνεται μέσα του αισθανόταν ένα μεγάλο κενό, μία τεράστια έλλειψη, γιατί δεν είχε μέσα του χαρά, ευτυχία, δεν είχε μέσα του γαλήνη, γιατί αυτό τελικά που δίνει την ευτυχία στον άνθρωπο είναι η εσωτερική ηρεμία και η εσωτερική γαλήνη και όχι η εξωτερική ισχύς και δύναμη.

Έτσι λοιπόν «ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν», έτσι μας περιγράφει σήμερα ο Ευαγγελιστής. Είχε πόθο να δει τον Χριστό και επειδή ήταν κοντούλης, ανέβηκε πάνω σε μία συκομορέα, ανέβηκε πάνω σε ένα δένδρο. Δεν δίστασε να εκτεθεί, γιατί ένας άνθρωπος ο οποίος είναι «σοβαρός», είχε ένα κοινωνικό εκτόπισμα, το να ανεβεί σε ένα δένδρο, ανάμεσα στο πλήθος για να δει τον Χριστό, για να δει τον Προφήτη, τον Μεσσία, τον Λυτρωτή, τον Σωτήρα, σίγουρα αυτό δεν ήταν μία εύκολη κίνηση.

Ήταν μία πρώτη μεγάλη υπέρβαση. Έκανε αυτό το πρώτο τόλμημα και αυτό το τόλμημα είναι αρκετό για να μας διδάξει, ότι δεν θα βρούμε τον Χριστό, αν δεν είμαστε διατεθειμένοι να εκτεθούμε, να υπερβούμε τον εαυτό μας, να κινδυνέψουμε, να ρισκάρουμε. Η τόλμη είναι χαρακτηριστικό των ανθρώπων που αναζητούν τον Θεό.

Ο Ζακχαίος ανεβαίνει πάνω στο δέντρο και ο Χριστός, παρ' ότι είχε τόσο πλήθος γύρω του, πρόσεξε τον Ζακχαίο, όχι γιατί ο Ζακχαίος έκανε κάποια θαυματική κίνηση, αλλά γιατί είδε κάτι στο βλέμμα του, είδε στην αγάπη του, είδε στην λαχτάρα του ότι κάτι γνήσιο έψαχνε, κάτι γνήσιο είχε στην αναζήτησή του.

Ανέβηκε γιατί αγαπούσε και λαχταρούσε την αλήθεια της ζωής, γιατί ήθελε να συναντήσει τον Χριστό, ήθελε να ξεφύγει από την κατάσταση στην οποία ήταν, ήθελε να βρει την αλήθεια της ζωής και ο Χριστός βλέποντας τον, τον καλεί να κατέβει από το δέντρο και τολμά ο Χριστός ακόμη μία φορά να σπάσει τα στερεότυπα, για μία ακόμη να σκανδαλίσει τους δήθεν πιστούς, τους δήθεν ευσεβείς, να σκανδαλίσει αυτούς που τάχατες τον πίστευαν να τους σκανδαλίσει και να του πει ότι, σήμερα θα μείνω στο δικό σου σπίτι, σήμερα θα μείνω στο σπίτι του αμαρτωλού, του αλήτη, αυτού τον οποίο μισείτε, θα μείνω σε αυτό το σπίτι, όχι για να επιβραβεύσω την μέχρι τώρα πορεία του, αλλά για να απαντήσω στην αναζήτηση της καρδιάς του, για να του δώσω αυτό το οποίο αναζητά, αυτό το οποίο εσείς που λέτε ότι με πιστεύετε, παραταύτα ούτε καν το υποψιάζεστε.

Εσείς που σήμερα ζητωκραυγάζετε και αύριο θα φωνάζετε: «Άρον, ἄρον σταύρωσον αὐτόν». Εσείς θα με ανεβάσετε στον Σταυρό, εσείς θα επιλέξετε αύριο όταν θα σας ρωτήσει ο Πιλάτος: «Ποιον να ελευθερώσω; Τον Βαραββά ή τον Ιησού;» Εσείς θα απαντήσετε να ελευθερώσει τον Βαραββά και όχι τον Ιησού.

Μένει λοιπόν στο σπίτι του Ζακχαίου και η απόδειξη, ότι ο Ζακχαίος ότι πραγματικά ζητούσε μετάνοια, αποκατάσταση, εξισορρόπηση, επιστροφή στον Θεό ήταν η αυθόρμητη δήλωσή του: «Ἴδοὺ τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς, καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν» Αν κάποιο τον έβλαψα θα του αποδώσω τέσσερις φορές παραπάνω.

Έκφραση και αυτό της δυνατής του θέλησης, απόφασης, επιθυμίας και αγάπης για να αποκαταστήσει την σχέση του όχι μόνο με τον Θεό, αλλά να αποκαταστήσει την σχέση του με τον κάθε άνθρωπο. Δεν μπορούμε να αποκαταστήσουμε την σχέση μας με τον Θεό, αν δεν αποκαταστήσουμε τις σχέσεις μας με τους συνανθρώπους μας, με τους αδελφούς μας.

Δεν μπορούμε να πούμε ότι: «εγώ τα έχω καλά με τον Θεό, προσεύχομαι, κάνω νηστείες, πηγαίνω στις Θείες Λειτουργίες αλλά συγχρόνως δεν τα έχω καλά με τον αδελφό μου, γιατί η εικόνα του Χριστού βρίσκεται στο πρόσωπο κάθε αδελφού μας, γιατί ο Χριστός πληγώνεται κάθε φορά που πληγώνουμε έναν αδελφό μας, ο Χριστός πικραίνεται κάθε φορά που εμείς πικραίνουμε έναν αδελφό μας, ο Χριστός απογοητεύεται κάθε φορά που εμείς απογοητεύουμε έναν συνάνθρωπο μας.

Ο Ζακχαίος γίνεται φίλος του Χριστού, γίνεται οικοδεσπότης του Χριστού, γίνεται ένα με τον Χριστό, γίνεται παράδειγμα μετανοίας και ο Χριστός τον φέρνει σαν παράδειγμα ζωής, πρότυπο ζωής και τον μακαρίζει και τον ειρηνεύει και δίνει ευχές για τον οίκο του Ζακχαίο, ο οποίος γίνεται οίκος εκκλησιαστικός, ναός του Θεού, γίνεται κοινότητα ευχαριστιακή αγάπης, καλοσύνης και συνάντησης με τον Θεό.

Πόσα μηνύματα μπορούμε να πάρουμε ιδιαίτερα όλοι εμείς που καθημερινά σφάλουμε, που καθημερινά έχουμε αποτυχημένες στιγμές, χάνουμε τον έλεγχο, αγωνιζόμαστε, έχουμε προβλήματα και δυσκολίες και έρχεται ο Ζακχαίος να μας παρηγορήσει, να μας στηρίξει, να μας ενδυναμώσει, αυτός ο αμαρτωλός αδελφός μας, να πει σε εμάς τους συναμαρτωλούς αδελφούς, ότι κάντε και εσείς την υπέρβαση.

Ανεβείτε και εσείς στον δένδρο, κάντε και εσείς μία κίνηση, τολμήστε και εσείς, αναζητείστε και εσείς να δείτε τον Ιησού και ο Ιησούς είναι Αυτός, ο οποίος δεν θα λογαριάσει την αμαρτωλότητά σας, δεν θα λογαριάσει τις μέχρι τώρα αστοχίες σας, αλλά θα έλθει να μείνει στο σπίτι σας, θα έλθει μέσα στην καρδιά σας και στην ζωή σας και θα κομίσει την ευλογία, την ειρήνη και την χαρά.

Γι' αυτό να μην απελπιζόμαστε, ούτε από τους γύρω μας, ούτε από τον εαυτό μας, αλλά με εμπιστοσύνη στον Θεό να αναζητήσουμε να δούμε το πρόσωπο του Χριστού μέσα από το πρόσωπο του αδελφού μας».

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου